

[Boligministeren.]

med min bedste vilje se, at vi derved gør noget forkert. Det, vi beder den almennyttige sektor om, er at være en smule solidarisk: de, vi hjalp i sin tid, skal til at hjælpe de andre, og det vil i realiteten sige, at de kommer til at hjælpe deres egne børn til en bolig.

Så hørte jeg nok den sætning om parcelhuse, der blev lempet 250-300 mill. kr., men i forhold til hvad? Det, der er sket, er, at grundværdierne er steget meget betydeligt, og uanset 6 parti-forliget ved jeg i hvert fald, at parcelhusene har fået betydelig stigende skatter. Det får de også i henhold til aftalen i de kommende år.

Så et par enkelte ord om jordrenteproblemet. Det lød smukt, hvad der blev sagt, og det kunne næsten få alle og enhver i dette land til at tro på det, men sandheden om jordrenteproblemet er jo den ganske enkle, at på de steder syd for København, hvor man lejede jord ud på jordrentevilkår, har man sænket procentsatsen ustandselig, og nu har man erkendt, at de har svært ved at betale selv 2 pct. af den gældende vurdering.

Der findes ikke her i verden erstatning for ikke at bære sig økonomisk fornuftigt ad, og jeg beder om til sidst, når jeg takker alle for medvirken, at vi skal forsøge at løse de problemer, vi står over for, under de vilkår, som vi har i øjeblikket, vilkår, der hedder en forrygende inflation og en meget høj rente; det er opgaven, og så kan vi være mere eller mindre fornøjede dermed, det ændrer bare ikke opgavens omfang.

Så har jeg til sidst et par bemærkninger til fru Eva Gredal. Der går ingen splinter af mig, hvis I fjerner de paragraffer i det fremsatte forslag. Jeg vil leve lykkeligt og sove godt uanset det forbliver ved det nuværende, eller vi får det vedtagne ændret. Jeg vil bare sige, at jeg har følt mig forpligtet til, når vi ændrer lovgivningen, at fjerne nogle af de gamle ting, som vitterlig bliver meget sjældent brugt, og som man har meget svært ved at hitte rede i. Jeg glæder mig til at læse fru Eva Gredals tale, når fortrykket fremkommer; den var ét eneste bevis på, hvor komplicerede tingene er i øjeblikket.

Så skal jeg i øvrigt sige, at der har været forhandlet med kommunerne. Der er nogle af kommunernes folk, der selvfølgelig har

sagt, at vi skal have kompensation — det er indenrigs- og socialministerens opgave — men de har alle sagt, at vi trænger til at få denne meget komplicerede lovgivning ændret. Det kan ikke være rigtigt, heller ikke af administrative grunde, at vi skal blive ved med at leve med et kineseri, som ingen væsentlig betydning har. Det er rigtigt, at man kan nævne enkelte tal, men det er enkelte tal revet ud af deres sammenhæng. Må vi så få at vide, hvad kommunernes samlede udgifter til f.eks. sociale opgaver er, og se de små ændringer, der sker i forhold til de tal, som de skal ses i forhold til? Der er i hvert fald én ting, som jeg mente vi her i folketinget efterhånden var blevet enige om, og det er, at vi ikke med vor lovgivning skal gøre livet mere kompliceret for dem uden for denne sal end højest nødvendigt.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.57.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Svend Jakobsen (S):

Jeg skal gøre nogle få bemærkninger her i anden runde. Jeg skal til hr. Ingomar Petersen sige, at kontantlån godt kan være en udmærket foranstaltning. Jeg er helt opmærksom på den side af det, som hr. Ingomar Petersen peger på, og jeg skal i den forbindelse alene understrege, at vi selvfølgelig skal ind i en vurdering af de konsekvenser, der følger af de forslag, vi har stillet, men derudover understrege boligforligsaftalen om, at vi skal afvikle under- og overskudsbegrebet i fast ejendom. I denne sammenhæng har vi ikke de betænkeligheder, som hr. Ingomar Petersen gav udtryk for.

Jeg vil godt til hr. Tønnesen sige, at disse mange bemærkninger om luksus og om prestigebyggeri i forbindelse med den almen-